

Videoblogger Juraj Štubniak sa vracia k 17. novembru. Poučenie a historické súvislosti. Jediná reálna šanca: OBROVSKÝ GENERÁLNY ŠTRAJK!!! (VIDEO SK, 22min)

- CZ24 News | 22. listopadu 2021

SLOVENSKKO/ČESKO: Dátum 17. november je v našich zemepisných šírkach niečo, o čom by sme podľa J. Štubniaka mali hovoriť každý rok.

Trochu histórie

Deň boja za slobodu a demokraciu siaha do roku 1939, do Protektorátu Čechy a Morava. V tento deň totiž orgány Velkonemeckej ríše zatvorili všetky vysoké školy. Bola to ich reakcia na masovú účasť študentov na pohrebe Jana Opletala. Bezpečnostné zložky deportovali stovky študentov z pražských internátov do koncentračných táborov. Bolo popravených deväť funkcionárov študentských organizácií. V koncentračných táboroch skončili aj mnohí vysokoškolskí profesori. Pamiatku popravených a deportovaných študentov si pripomínal dokonca aj bývalý režim. Štubniak pripomína aj film Vyšší princíp s Františkom Smolíkom.

Druhý zápis v histórii

Ten už je z roku 1989. Vtedy pražskí študenti zorganizovali spomienku k 50. výročiu vyššie zmienenej udalosti. Brutálny policajný zákrok na Národnej triede v Prahe vyvolal rozhorčenie verejnosti a spustil ďalšie protestné akcie. Po študentoch vstúpili do štrajku aj umelci a neskôr sa po celej ČSSR konali státisícové manifestácie.

O čo vtedy študentom šlo

Žiadali akademickú slobodu, požadovali tiež pravdivé fakty, keďže učivo bolo ideologicky deformované. "Nie je tu viac, ako do očí bijúca podobnosť so súčasnosťou?" [pýta sa](#) Štubniak. Vtedy vyhlásený generálny štrajk trval až do zrušenia vedúcej úlohy KSČ. Štrajková pohotovosť trvala až do predčasných parlamentných volieb v roku 1990.

Poučenie z tých dní?

"Podľa mňa," hovorí Štubniak: "by mohlo byť asi takéto: žiaden protest či demonštrácia ešte nikdy nič nezmenila. Mohla niečo naštartovať, ale nikdy to sama o sebe nedotiahla do konca." Platilo to pred 32 rokmi a platí to aj dnes - zmenu podľa Štubniaka môže priniesť len generálny štrajk. Pripomína, že je to legitímny počin v absolútnom súlade s Ústavou a všetkými platnými zákonmi. Až neskôr vyplávalo na povrch, že skutočná revolúcia sa nekonala.

Prišlo k dohode

o prevzatí a odovzdaní moci. Vtedajšia moc mala totiž dosť prostriedkov na potlačenie akéhokoľvek protestu. Neurobila to, lebo prišlo k dohode. "Inak - prečo vtedy nezapojili ani sovietske vojská na našom území?" [Kladie si](#) Štubniak otázku: "Tie by to zvládli v neuveriteľne krátkom čase." Asi z marketingových dôvodov sa celé toto divadlo pomenovalo revolúciou. "S oxymoronovým prívlastkom

nežná, alebo zamatová.”

Zneužitie masy

Masám pritom nemožno nič zazlievať. Im nešlo o moc, ani o majetky, chceli len normálne žiť. Boli zneužití a útočilo sa na ich city a túžby. “Osobne si pamätám, ako davom oslavovaný Milan Kňažko z tribúny vykrikoval, že západ v životnej úrovni dobehneme do ôsmich rokov.” pripomína Štubniak, ktorý sa sám zúčastňoval demonštrácií. Neskôr si tak, ako všetci, uvedomil, že “Západ by sa musel obrátiť a bežať nán naproti.”

Šanca tu bola

Boli sme industriálna krajina a boli sme aj potravinovo sebestační, čo teraz zďaleka nie sme. “Ak by sme mali dobrý manažment, do nejakých pätnástich-dvadsiatich rokov sa to podariť mohlo.” Konštatuje Štubniak. “Ale to by sme nesmeli rodinné striebro rozpredať za facku a rozkradnúť, čo ostalo.” Kto to spravil? No my – nemáme komu nadávať, len sebe.

História sa neustále opakuje

“A hlúpy národ nie je schopný sa z nej poučiť.” Konštatuje Štubniak a pripomína časy povojnové, kedy sa z gardistov stali najtvrdší komunisti. No a po “textilnej” revolúcii sa z komunistov stávali “najbesnejší” demokrati. “A to, že sa tí demokrati transformujú opäť na neomarxistov, to je len akási historická príčinná súvislosť.”

A ona sa fakt opakuje

“Kedysi, keď som chcel ísť na Západ, potreboval som povolenia, doložky, pas som potreboval aj do spriatelенých krajín.” upozorňuje Štubniak: “Dnes papiere potrebujem keď idem čo len do reštaurácie, do hotela, či posilňovne, nedajbože sa domáhame návštevy u lekára.” A toto všetko sa deje na našom území. A tak sa Štubniak pýta, kam sme sa to za tých 32 rokov budovania kapitalizmu dostali?

Priepastný rozdiel tu však je

A pripomína ho práve Štubniak. Je totiž v tom, že študentom v roku 1989 šlo o riešenie celospoločenských problémov. Tí dnešní študenti a pedagógovia sa ohlásili, až keď “horí pod zadkom” im. “A pedagogickí pracovníci sa boja, že prídu o teplé fleky a stratia kontrolu nad svojimi fakultami?” Je im teda úplne jedno, čo sa deje s národom?

Najvyššie ocenenie senátu

našej prezidentke pri príležitosti tohto sviatku odovzdal predseda českého senátu Miloš Vystrčil. Získala ju za: “Mimoriadnu starostlivosť o slobodu, pravdu, politickú kultúru a na záver bomba – a vládu práva.” oznamuje Štubniak. Jemu došli slová, možno aj pri ďakovnej reči pani prezidentky, v ktorej skonštatovala, že demokracia čelí útokom. A vo videu vymenúva faktory, ktoré túto demokraciu podkopáva. Len pani prezidentka mala na mysli iných aktérov, ako tých reálnych.